

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Efter Krigens Afslutning er dette Velfærdsarbejde under forskellige Former søgt videreført, ligesom Spørgsmaalet om Søfolks Velfærd har været Genstand for Behandling paa internationale Søfartskonferencer, senest den internationale Arbejdskonferences Søfartssamling i Seattle i 1946.

For de skandinaviske Landes Vedkommende er Norge naaet længst frem, idet man ved en Lov af 3. December 1946 oprettede en Velfærdsfond paa 10 Mill. Kr. og nedsatte et Velfærdsraad til at administrere Fondens Midler. Til dette Grundfond ydes der en Afgift paa 2 Kr. 40 Øre pr. Maaned for hver Sømand om Bord i norske Skibe, saaledes at Sømanden og Rederen hver betaler 60 Øre, medens Staten betaler 1 Kr. 20 Øre.

I Sverige har Velfærdsspørgsmaalet været Genstand for en indgaaende Kommissionsbehandling, og der foreligger Forslag om Oprettelse af et Velfærdsraad og om Tilvejebringelse af en Velfærdsfond paa 8 Mill. Kr. Disse Forslag er dog endnu ikke ført ud i Livet.

Ogsaa her hjemme har Sagen været Genstand for en Kommissionsbehandling, idet den daværende Handelsminister under 14. Januar 1947 nedsatte et Udvalg, som bl. a. omfattede Repræsentanter for Redernes og de søfarende Organisationer og for private Institutioner, der udfører et Arbejde for Søfolks Velfærd. Dette Udvalg har den 26. September 1947 afgivet en enstemmig Betænkning, der munder ud i et Udkast til Lov om Velfærdsforanstaltninger for søfarende. Udvalget foreslaar heri, at der til at varetage og fremme saadanne Foranstaltninger i Ind- og Udland vedrørende Søfolks Velfærd under Ophold i Havn, som maatte skønnes formaalstjenlige og ønskelige, eller som er nødvendige til Oplydelse af de Henstillinger, der indeholdes i den af den XXI. internationale Arbejdskonference i 1936 vedtagne Rekommandation angaaende Søfolks Velfærd i Havn, nedsættes et Velfærdsraad for Handelsflaaden, der selvstændigt skal kunne tage Initiativet til Iværksættelse af Foranstaltninger af den nævnte Art og i øvrigt fungere som raadgivende Organ for Handelsministeren i alle Spørgsmaal vedrørende Søfolks Velfærd under Ophold i Havn. Udvalget foreslaar, at Midlerne til Velfærdsraadets Virksomhed skal tilvejebringes ved en Afgift af 8 Øre pr. Dag for hver med dansk Handelskib forhyret søfarende, saaledes at 2 Øre af denne Af-

gift udredes af den søfarende, 2 Øre af Rederen og 4 Øre af Statskassen.

Fra Regeringens Side har man — ikke mindst under Hensyn til, at der inden for Udvalget har været fuld Enighed mellem Rederne og de søfarende om det af Udvalget udarbejdede Forslag — ment at burde søge Sagen, fremmet paa det af Udvalget angivne Grundlag, og nærværende Lovforslag er da ogsaa i alt væsentligt overensstemmende med Udvalgets Lovudkast.

Idet jeg med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget skal henvise dels til Bemærkningerne til dette, dels til Udvalgets Betænkning, som jeg anmoder om den højtærede Formands Tilladelse til at lade omdele til Tingets Medlemmer, skal jeg indskrænke mig til et Par enkelte supplerende Bemærkninger til Lovforslagets Bestemmelser.

I § 1, 2det Stykke, er det udtrykkelig fremhævet, at Velfærdsraadet selvstændigt kan træde i Forbindelse eller Samarbejde med andre Myndigheder, Organisationer eller lignende, herunder de Velfærdsmyndigheder, der er eller maatte blive oprettet for søfarende i andre Lande. Jeg vil hertil gerne knytte den Bemærkning, at der utvivlsomt foreligger Muligheder for et snævert Samarbejde mellem det danske Velfærdsraad og de tilsvarende Raad i Norge og Sverige. Der har allerede paa Forhaand været en vis Kontakt mellem de Myndigheder, der i de tre Lande arbejder med disse Spørgsmaal, og det er under Kommissionsarbejdet saavel i Norge som i Sverige kommet klart til Udtryk, at man ogsaa fra disse Landes Side forudsætter et snævert skandinavisk Samarbejde med Hensyn til Velfærdsforanstaltninger for skandinaviske Søfolk i Udlandet.

Det foreslaas i § 2, at Velfærdsraadet foruden af en af Ministeren udnævnt Formand skal bestaa af et nærmere fastsat Antal Medlemmer, omfattende Repræsentanter for Rederne, de søfarende samt private Institutioner, der arbejder for Søfolks Velfærd. Man har ikke fundet det praktisk i selve Loven nærmere at fastsætte Antallet af Medlemmer, idet man saa vidt muligt vil lade alle interesserede Organisationer og Foreninger faa Adgang til at blive repræsenterede i Raadet. Til Varetagelse af de løbende Forretninger tænkes der nedsat et Forretningsudvalg.

Jeg har allerede tidligere nævnt, hvorledes Finansieringen af Velfærdsraadets Arbejde tænkes gennemført. De herom foreslaaede Regler findes i Lovforslagets § 3,